

Ter gelegenheid van het toekennen van de militaire onderscheiding voor zijn vader en oom gaat Kees-Willem Beex de nationale driekleur hijsen. De vlag is nog van zijn vader geweest en dateert uit de oorlogsjaren. © Kees Martens/DCI Media

Militaire onderscheiding voor gebroeders Beex: ‘Nederland heeft echt iets goed gemaakt, ze vochten op leven en dood met de vijand’

HOOGELOON - De waardering komt een tikje aan de late kant, maar beter laat dan nooit, zo redeneert Kees-Willem Beex (63) uit Lage Mierde. De Engelsen en Amerikanen eerden zijn vader Janus en zijn ome Gerrit in 1945 al als verzetshelden. Nu is de erkenning er ook in Nederland.

Patrick Wiercx 02-06-22, 19:00 Bron: ED

„Het was een groot gemis dat Nederland dat eerder niet had gedaan”, aldus Beex. „Dat wordt nu echt goed gemaakt. De twee hebben op leven en dood gevochten met de Duitse vijand.”

Kees-Willem heeft samen met zijn tante Nel, de weduwe van Gerrit, voor vader en echtgenoot het Mobilisatie-Oorlogskruis aangevraagd. Donderdagmiddag mochten ze dat in Bladel in ontvangst nemen. In Hoogeloon was een groep actief van de Partizanen Afdeling Nederland. Ome Gerrit ontpopte zich als plaatselijk PAN-commandant. Ter gelegenheid van de blijk van waardering hebben Kees-Willem en zijn tante het Eindhovense webbedrijf Crads een website laten maken over de verzetsdaden van de Hoogeloners.

Lees verder na de foto wat de partizanen zoal deden.

Janus Beex als gewapende stoottroeper. © Beex/Meulenbroeks

„In het begin was dat verzet maar matig georganiseerd", vertelt Kees-Willem, „maar in de latere oorlogsjaren hebben die partizanen levensgevaarlijke dingen gedaan. Gerrit was in de meidagen van 1940 beroepssergeant. Zijn militaire opleiding was een groot voordeel." De groep pleegde overvallen op wapenopslagen, strooide spijkers over de wegen waar de Duitsers veel reden, maar hielp ook landgenoten in problemen. Dat geldt ook voor geallieerde piloten die in de Kempen strandden omdat hun vliegtuig een noodlanding moest maken. Tijdens de bevrijdingsdagen zorgde de groep ervoor dat meer dan duizend vluchtelingen in de Kempen van eten en drinken werden voorzien, iets wat een zware opgave moet zijn geweest.

Lees verder na de foto hoe vier Duitsers en een Amerikaan in een huis woonden.

Een briefje uit de documentatie van Gerrit Beex. © Beex

Veel acties mislukten ook. „Ze startten als beginnelingen” vertelt Beex. „Later waren ze veel meer gepokt en gemazeld. Ze zetten geduchte acties op touw.” Groot voordeel is dat Gerrit Beex een nauwkeurige administratie bijhield. Bovendien zette hij net na de bevrijding alle verhalen op papier. Huize Beex in Hoogeloon (nu Hoofdstraat 65) werd een echt hoofdkwartier.

In huis waren een radio en een zender goed verstoppt, en dat gold ook voor allerlei wapens. Ook zat er een Amerikaanse piloot ondergedoken. Verzetsmensen liepen in en uit voor overleg. Om het helemaal bijzonder te maken waren er ook nog vier Duitse militairen ingekwartierd. „Ik heb vaak gepiekerd hoe ze dat allemaal hebben kunnen regelen. Het is een film waard.”

Lees verder na de foto hoe Gerrit Beex de Kempische veldwachters voor de goede zaak op het verkeerde been zette.

Gerrit Beex (links) als commandant van de partizanen in Hoogeloon, midden in de oorlog. © Nel Beex-Roos

Janus Beex 'promoveerde' naar de knokploeg van het verzet in Eindhoven. Tegen het einde van de oorlog vocht hij als stoottroeper met de geallieerden mee tot aan de slag om Berlijn. Kees-Willem is blij dat er veel op papier staat, zodat er documentatie is. En bij oorlogsvoering gaat het niet alleen om veel schieten.

Hij geeft daar een voorbeeld van. „In de laatste maanden probeerden Duitsers graan te stelen om naar Duitsland te sturen. Ome Gerrit schreef een brief aan alle veldwachters in de Kempen. Hij deed dat als ‘Ir. W. E. Eggink, directeur-generaal van politie’. Daarin gaf hij instructies dat het graan zoveel mogelijk in kleine partijen moest worden opgeslagen. „Heeft hij gewoon allemaal verzonnen”, lacht Beex. „Ir. Eggink bestond niet. Maar het hielp wel. Het graan kwam niet op één centrale plaats in de Kempen te liggen.”

Lees verder na de foto over een houten nepvliegveld in de regio.

Bijlage 4

DE DIRECTEUR GENERAAL
VAN POLITIE.

Nijmegen, 9 / 9 / 44.
Groenbeekscheweg 328.
Postbus 71. 654

No. P M. I c. ⁵ 2178

Betreffende: Bescherming voedselvoorraden.

Met het oog op mogelijke terroristische aanslagen op de voedselvoorziening: te weten het vernietigen van voedselvoorraden, het in brand steken van ongedorst graan etc. wordt speciaal aan onze politiemacht ten plattelande opgedragen om toezicht te houden of zorg te dragen:

dat korenmijten niet dichters bij elkaar geplaatst worden dan met een onderlingen afstand van 40 m.;

dat benzine-motoren of houtgasgeneratoren etc. van loondorssers en dergelijke minstens 20 m. van de opslagplaats verwijderd moeten zijn;

dat terstond een aanvang wordt gemaakt met het verspreiden van voedselvoorraden bij graanhandelaars e.a. zodanig dat op de gewone opslagplaatsen hoogstens 1/10 de gedeelte van de gebruikelijke voorraden aanwezig is.

Wij dragen U op zorg te dragen dat bovenstaande voorschriften terstond worden uitgevoerd, zo mogelijk onder toezicht van de plaatselijke politie-commandanten.

De Hoofdinspecteur
o/l Het Hoofd Afd. I

(Ir. W. E. Eggink.)

R.1192.

De brief van 'Ir. Eggink', zijnde Gerrit Beex zelf. © Beex

Uit Londen kwam het bericht dat uit luchtfoto's bleek dat er in de regio een tweede vliegveld leek te zijn aangelegd. Janus en Gerrit gingen op onderzoek uit. Ze troffen een nepvliegveld, met namaak-vliegtuigen van hout. Dat seinden ze door naar Londen. De RAF liet een vliegtuig er een houten bom op gooien. Als teken dat ze het wel door hadden.

Lees verder na de foto over de bevrijding van het laatste stukje van de Kempen.

Een briefje uit de documentatie van Gerrit Beex. © Beex

In de bevrijdingsdagen voorzag Gerrit de Engelsen van militaire kaarten, die hij samen met de ondergedoken Amerikaanse piloot maakte. Dat was nog een heel karwei, maar zeer effectief. De frontlijn lag bij Duizel. PAN-strijder Jan Gooskens trok tot drie keer toe door de frontlinie om de geallieerden de kaarten te brengen. De derde keer ging Gerrit Beex mee.

Daarna kon de bevrijding van het laatste stukje Kempen beginnen. De Engelsen wisten precies waar de vijand zat. De twee onderscheidingen onderstrepen het belangrijke werk van de gebroeders Beex. Maar de waardering geldt voor heel de PAN-groep van Hoogeloon, vindt Beex junior, en net zo goed voor alle dappere strijders in de Kempen. „Mijn tante Nel en ik zijn hier heel erg blij mee.”

www.partizanenhoogeloon.nl